

Gentofte—Ordrup Kommune skal ind under de samme Skatteregler som i København, maaske helt indlemmes i København. Der kan kun være Tale om den Del, der er sammenbygget med København og undergiven samme Forhold, Erhvervsforhold m. v., som København. Det kunde maaske lade sig gøre, og jeg vilde anse det for ret fornuftigt, men der hører en Del Forhandlinger til. At tvinge Kommunerne til det mod deres Villie er neppe heldigt. Men det kunde maaske være heldigt, at Initiativet blev taget af Ministeriet, og det skal jeg ikke have noget imod, hvis det kunde bidrage til, at man fik en Ordning, der var mere tilfredsstillende for Skatteyderne og for de paagældende Kommuner end den nuværende.

Den ærede Ordfører har Ret i, at det ikke er mange Kommuner, der have gjort Brug af den Ret, de have til at faa Læbæltet ophævet. Jeg vilde anse det for ønskeligt, om denne Ret var bleven benyttet af mange flere Kommuner. Et Paabud fra Lovgivningsmagtens Side eller rettere sagt en ligefrem Ophævelse af Næringslovens Bestemmelser om Læbæltet kan maaske have sine Betænkeligheder. Visse Steder har Udviklingen ført saadanne Forhold med sig, at i det Øjeblik man ophæver Læbæltet, kan man risikere en saa hurtig Forskydning af Ejendomsværdierne med videre, at det kunde volde Kalamiteter, som det ikke i Øjeblikket er muligt at overskue. Jeg tror, man der bør gaa frem paa samme Maade som hidtil, saa at Ophævelse sker for hver enkelt By for sig, efterhaanden som man anser det for forsvarligt og mener at kunne overse Forholdene. Det er mit Haab, at Kommunalbestyrelserne efterhaanden ville indse det kloge i at faa Læbæltet ophævet. Saa opstaar der ingen Vanskeligheder, idet Ministeriet altid siger Ja til et Ønske i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), der omtalte Mindretallets Ændringsforslag om Beskatningen paa Selskaber, Brugsforeninger med videre, spurgte om min Stilling til Princippet i disse Ændringsforslag. Jeg har ikke det mindste imod at gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling. (Bang: Realiteten i Ændringsforslagene). Det ærede Medlem sagde Princippet i Ændringsforslagene, men vi kunne ogsaa sige Realiteten i dem. Mit Svar bliver det samme, at jeg gerne vil gentage, at jeg anser det for rigtigt og forsvarligt, at hvad enten det er Brugsforeninger eller andre Foretagender, der

drive en tilsvarende Virksomhed som den, der drives af enkelte Personer eller Aktieselskaber, skulle de stilles under samme Betingelser, hvad Beskatning angaar. Men som jeg har gjort opmærksom paa i Udvalget, opstaar der visse Vanskeligheder, navnlig Beskatning af saadanne Foretagender som f. Eks. Andelsslagteriens eller mejeriers Udsalg. Det vil erindres, at Kommissionens Forslag gaar ud paa, at der skal svares Skat af den Del af Virksomheden, som foregaar i aaben Butik, det er, om ikke Ordene, saa Meningen. Men saa kommer Vanskeligheden ved at finde Fortjenesten paa den Del af et Slagteris Virksomhed, der foregaar i Slagteriets Udsalg. Eller tænk paa et Mejeri, der ligger ved en Landstation, hvor der bor en hel Mængde næringsdrivende, og som sælger smaa Portioner af Fløde, Mælk o. s. v. Hvorledes skal man finde, hvor stor en Del af Mejeriets Overskud der hidrører fra dette Salg i Smaapartier? Vanskelighederne blive saa store, at man ikke i Lovten kan indsætte en almindelig Bestemmelse om, at det skal Ministeren gøre, uden at give nogen Anvisning paa, hvorledes man skal finde den Indkomst, man forlanger skal beskattes. Saa længe vi ikke have Bogføringspligt med videre, tror jeg, man vil volde baade Ministeriet og de Kommunalbestyrelser, som skulde udarbejde de Regler, hvorefter man finder disse Indkomster, saadanne Vanskeligheder, at de ikke ere de Penge værd, der kunde komme ind i Skat. Men jeg indrømmer, at i og for sig er der ikke Grund til, at der skal være Forskel, og saa snart det lader sig gøre at faa det fornødne Grundlag, skal jeg gerne medvirke til, at saadanne Foreninger og Selskaber beskattes paa samme Maade og saa vidt gørligt efter samme Regler som Personer og Aktieselskaber.

De ærede Medlemmer, som have stillet Ændringsforslaget, have i Virkeligheden selv, særlig for Selskabsbeskatningens Vedkommende, erkendt Vanskelighederne ved at finde det rigtige, idet de ikke have turdet tage Konsekvensen helt ud, men have sagt: Vi kunne gerne af de Fonds, der kan være Tale om at beskatte, stryge Fornylesesfonds. Men saa kan man maaske lave en Mængde Fornylesesfonds, som i Virkeligheden ikke ere det, men som hedde det, og saa skal man skønne: Er det nu med Rette, at der til denne Fond, som kaldes et Fornylesesfond, er henlagt saa mange Tusinde Kroner? Kan det siges, at det er for at forny Inventar, eller hvad